

Апостолії

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2013
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ

www.apostoli.org

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ «Η ΟΣΙΑ ΘΩΜΑΪΣ»

ΕΤΟΣ 23^ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 86
ΜΥΤΙΛΗΝΗ 2013

ΕΚΔΟΤΗΣ – ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
πρωτοπρ. Αθανάσιος Γιουσμάς
Θ. Χατζημιχαήλ 78, 81100 Μυτιλήνη
ΤΗΛ.: 22510 21549
e-mail: agiousmas@gmail.com

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ – ΕΠΙΤΑΓΕΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
«Η ΟΣΙΑ ΘΩΜΑΪΣ»
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΑΠΟΣΤΟΛΗ»
Θεοφίλου Χατζημιχαήλ 78
Τ.Κ. 81100
ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Εσωτερικού : 20,00 ευρώ
Εξωτερικού : 25,00 ευρώ
Αρ. Λογαρ.:
Alpha Bank 601-002101-120026

Θεμελίωση του Κατοικητηρίου μας: 2 Μαΐου 2004

Θυρανοίδια Ναού Αγ. Θωμαΐδος: 2 Ιανουαρίου 2007

Εγκαίνια Ναού: 3 Ιανουαρίου 2008
Σε κάθε χαρά μας, παρόν και ευλογών
ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. ΙΑΚΩΒΟΣ

Πέρασαν δέκα ολόκληρα χρόνια!

Η Ορθόδοξη Κοινότητά μας με την επωνυμία «Η Οσία Θωμαΐς» συγχροτήθηκε επίσημα, με τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. ΙΑΚΩΒΟΥ, στις 10 Φεβρουαρίου του 2002. Συμπληρώσαμε ήδη 10 ολόκληρα χρόνια!

Σκοποί της Ορθόδοξης Κοινότητάς μας ήταν και είναι: η σύνδεσή μας με τον Επίσκοπο, η συμμετοχή στη Μυστηριακή ζωή, η προβολή της Ορθόδοξης πίστης μας, η κοινωνία και η φιλαδελφία των μελών και η προσφορά κοινωνικού έργου.

Ένα βασικό μας όνειρο, η ανοικοδόμηση Ιερού Ναού προς τιμήν της Αγίας, έγινε πραγματικότητα. **Επί δέκα αιώνες η Αγία Θωμαΐς ήταν...άστεγη στην ίδια της την πατρίδα!** Τα χρήματα που δαπανήσαμε και δαπανάμε προήλθαν και προέρχονται από προσωπικές μου αποδοχές και από δωρεές πνευματικών μου παιδιών. **Δεν έχουμε καμία οικονομική εξάρτηση από το Ναό του Αγίου Θεράποντα.** Κανένας εκκλησιαστικός επίτροπος του Ναού στον οποίον εφημερεύω, δεν θέλησα να είναι και μέλος της Κοινότητάς μας.

Ο Ναός και το Κατοικητήριο της Αγίας Θωμαΐδος είναι ανοιχτά σε καθημερινή βάση για το Μικρό Απόδειπνο, τους Χαιρετισμούς της Θεοτόκου και τη Δέση «ύπέρ ἀδιασπάστου συζυγίας». Κάθε πρώτο Σάββατο του μήνα **τελούμε** τη Θεία Λειτουργία και κάθε Τετάρτη την Παράκλη-

ση της Αγίας. **Πραγματοποιούνται** Αγιογραφικές Συνάξεις, Συμβουλευτικές Συναντήσεις Συζύγων και προσωνυμιατικές εκδρομές. **Δώσαμε** το όνομα της Αγίας μας σε παιδιά μελών της Κοινότητάς μας και σε νεοβαπτισμένα

κορίτσια στην Ιεραποστολή του Μαλάουν. **Εκτυπώσαμε** τη ζωή της, την Ακολουθία Της και άλλα βιβλία. **Καταφέραμε να συμμαζέψουμε** τα οστά των ανθρώπων που είχαν ενταφιαστεί προ πολλών ετών στο ως χθες Κοιμητήριο των Απόδων, και να φτιάξουμε ένα Μνημείο - Οστεοφυλάκιο, αυτό που εικονίζεται στη φωτογραφία.

Φυσικά **δεν έλειψαν και οι πειρασμοί**. Ο διάβολος αρκετές φορές πυρπόλησε και πυρπολεί την καρδιά μου... **Ένας Άγιος Γέροντας** μου είχε πει: «Ναό θα φτιάξεις; Θα δεις τι σφαλιάρες θα σου δώσει ο διάβολος! Και είχε δίκιο.

Αναπέμπτομε **ευχαριστίες** στον Άγιο Θεό, στον Ποιμενάρχη μας και σ' όσους μας συμπαραστάθηκαν μέχρι σήμερα, **καθώς και προσευχές** για την ανάπτυξη των αειμνήστων Μητροπολίτου Ιακώβου του Α' και Περικλή Λουκά των δωρητών του οικοπέδου στο οποίο χτίστηκε το Κατοικητήριό μας.

(3)

Ο αείμνηστος
Μητροπολίτης
Μυτιλήνης Ιάκωβος ο Α'

Το Μνημείο - Οστεοφυλάκιο που φτιάξαμε πρόσφατα

Π. Ιακώβος Λουκά

Ελπίζουμε να θέλει ο Θεός να συνεχίσουμε για άλλα ή και για περισσότερα ακόμη χρόνια.

Περιεχόμενα

Λεβιεχόηελα

- 3** Πέρασαν δέκα ολόκληρα χρόνια!
- 5** Εκδήλωση - Εσπερίδα
- 6** Κρίση στην οικονομία, κρίση στην οικογένεια
- 7** Ρίξη στην οικογένεια: Ρίζες και παράσιτα
- 8** Αγία Θωμαΐς η εκ Λέσβου
- 10** Αιρετικοί και Μέγας Αθανάσιος
- 12** Κάτοπτρα Χριστού
- 14** Ο Κίτρους Αγαθόνικος, ο Διευθυντής μου
- 16** Κοινή Γιορτή Λήξης των Κατηχητικών μας Συνάξεων
- 18** Για να μην τα σθήσει ο αδηφάγος χρόνος
- 20** Με αγάπη στα παιδιά των πνευματικών μου παιδιών
- 21** Κυκλοφορούν και σας τα προτείνουμε

(4)

Εκτύπωση

«Γραφικές Τέχνες Πασπάτη»
Αφοί I. Πασπάτη & Σία Ο.Ε.
Οδυσσέως 10, 81100 Μυτιλήνη
Τηλ. 22510.22063 - Φαξ 22510.29749

Η φωτογραφία του εξωφύλλου:
Ο Ναός και το καμπαναριό
του Κατοικητηρίου της Οσίας Θωμαΐδος

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΑΣ ΘΩΜΑΪΔΟΣ

Ορθόδοξη Κοινότητα

«Η Οσία Θωμαΐς»

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΕΣΠΕΡΙΔΑ

Στις 3 Ιανουαρίου του 2013 γιορτάσαμε τη μνήμη της Αγίας Θωμαΐδος της εκ Λέσβου. Η μνήμη της, όπως κάθε χρόνο, τιμήθηκε με ιδιαίτερη λαμπρότητα στην πατρίδα της και συγκεκριμένα στο νεόκτιστο Ναό μας, στη Μυτιλήνη, πάντα με τις ευλογίες και την καθοδήγηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, κ.κ. ΙΑΚΩΒΟΥ.

Φέτος, εκτός του πανηγυρικού Εσπερινού και της Θείας Λειτουργίας, όπου χοροστάτησε ο Μητροπολίτης μας και έλαβαν μέρος πολλοί ιερείς και πληθώρα πιστών, πραγματοποιήσαμε στο Κατοικητήριό μας με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 10 χρόνων από την ίδρυση της Ορθοδόξου Κοινότητος, Εκδήλωση - Εσπερίδα αφιερωμένη στο Γάμο της γιορτής της Αγίας.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με Παράκληση στην Αγία Θωμαΐδα, «ύπέρ τῶν συζύγων, ὅντες ἡ συζυγία χωλαίνει». Στη συνέχεια, μετά την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας από το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας, ο Αιδεσιμ. Πρόδερός μας, π. Αθανάσιος Γιουσμάς, αναφέρθηκε στα δέκα χρόνια παρουσίας και προσφοράς του Συλλόγου μας και παρουσίασε δυο νέα βιβλία που κυκλοφορήσαμε, σχετιζόμενα με τη ζωή και την ακολουθία της Αγίας Θωμαΐδος.

Προσκεκλημένοι ομιλητές για την Εκδήλωση μας ήταν ο Πανος. Αρχιμ. π. Μακάριος Μάτσος, καθηγητής Οικονομολόγος - Θεολόγος, ο οποίος μίλησε με θέμα «Κρίση στην οικονομία, κρίση στην οικογένεια», και ο Πανος. Αρχιμ. π. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος, Θεολόγος και

Τετάρτη 2 Ιανουαρίου
4:30 μ.μ. Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός

Πέμπτη 3 Ιανουαρίου
7:00 π.μ.: Όρθρος και πανηγυρική Θεία Λειτουργία
4:30 μ.μ.: Εκδήλωση με θέμα «Ο γάμος σήμερα»

Η εκδήλωση περιλαμβάνει:

- 4:30: Παράκληση στην Αγία
- 5:00: Κοπή Βασιλόπιτας
- 5:30: Ομιλία του Πανος. Αρχιμ. π. Μακάριος Μάτσος, με θέμα: «Κρίση στην οικονομία, κρίση στην οικογένεια».
- 6:00: Ομιλία του Πανος. Αρχιμ. π. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος, με θέμα: «Ρήβη στην οικογένεια: Ρήξες και περάστικα».

Τετάρτη 9 Ιανουαρίου
5:00 μ.μ.: Εσπερινή Λατρευτική Σύναξη

Η αφίσα της πανηγύρεως και της Εσπερίδας που διοργάνωσε η Κοινότητά μας

εφημέριος του I. N. Αγ. Αναργύρων Αθηνών - Λέσβιος στην καταγωγή - ο οποίος αναφέρθηκε στο θέμα: «Ρήξη στην οικογένεια: Ρίζες και παράσιτα».

Την Εσπερίδα - Εκδήλωση έκλεισε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ο οποίος, αφού τόνισε «την απουσία επαφής και επικοινωνίας ανάμεσα στους συζύγους και στους γονείς με τα παιδιά» και το ότι «για να στερεώσει ο Γάμος και για να έχει βάθος χρόνου, απαιτείται αγάπη, υπομονή, αλληλοσεβασμός και κατάργηση του εγώ και του εσύ και μετατροπή των σε εμείς», ευχήθηκε στο πολυπληθές ακροατήριο, με τις μεσιτείες της Αγίας Θωμαΐδος της εκ Λέσβου και την ατομική του κάθε συζύγου προσπάθεια, να τερματιστούν τα διαζύγια ή έστω να περιοριστούν μέσα στη νέα χρονιά.

Περιλήψεις των εισηγήσεων δημοσιεύουμε στις αμέσως επόμενες σελίδες του περιοδικού μας και ολόκληρες οι ομιλίες είναι ανηρτημένες στον ιστότοπο της Κοινότητάς μας: www.apostoli.org.

Ορθόδοξη Κοινότητα
«Η Οσία Θωμαΐς»

(5)

Κρίση στην οικονομία, κρίση στην οικογένεια

Του Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Μακαρίου Μάτουου*

Η χώρα μας, ολοένα και περισσότερο, βιώνει αρνητικά το λεγόμενο οικονομικό πρόβλημα. Τον τελευταίο καιρό διαπιστώνουμε πως αυτό αποτελεί **πηγή ανασφάλειας και άγχους** και για την οικογένεια. Οι σύζυγοι προβληματίζονται, συζητούν και αγωνιούν. Τα παιδιά ακούν στο σπίτι τους να γίνεται λόγος για «περικοπές μισθού», για «απολύσεις» και άλλα παρόμοια. Οι περισσότερες σήμερα ελληνικές οικογένειες συναντούν **δυσκολίες** και προσπαθούν να φτιάξουν σχέδια επιβίωσης! Διάσπαρτη είναι μια ανησυχία για το αύριο. Καθημερινά γεννιούνται **αγωνίες και φόβοι** από τα κυβερνητικά μέτρα και από το βομβαρδισμό των ειδήσεων μέσω των Μ.Μ.Ε.

Τα παιδιά μας παρακολουθούν τα πάντα και ζουν την κρίση με ποικίλους τρόπους. Αναρωτιόμαστε, θα πρέπει να γνωρίζει ένα παιδί τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η οικογένειά του; Πρέπει να **μιλάμε στα παιδιά μας** γι' αυτά; Θεωρώ, πως ναι. Άλλα στην κατάλληλη ηλικία, χωρίς να μεταδίδουμε σε αυτά το προσωπικό μας άγχος. Είναι ωφέλιμο να ανοίγουμε με τα παιδιά μας ένα σοβαρό

διάλογο και να συζητάμε μαζί τους θέματα για τα οποία έχουν εκφράσει απορία. Η ευημερία ενθάρρυνε μια ψεύτικη κατάσταση και τα παιδιά μας πλέον έχουν ανάγκη από ειλικρίνεια.

Δυστυχώς, τα μεγαλώσαμε αλλά και μεγαλώσαμε **σε μια έντονα καταναλωτική κοινωνία**. Η επαφή μας με το χρήμα ήταν στενή. Κακομάθαμε όλοι μας. Και σήμερα, μετά τις μειώσεις μισθών και την υπάρχουσα ανεργία, καλούμαστε να αναθεωρήσουμε τις αξίες και το περιβάλλον μας. Καλούμαστε καλώς ή κακώς να προσαρμοστούμε σε νέα δεδομένα. Καλούμαστε να ανακαλύψουμε πράγματα ξεχασμένα του χθες.

Σε τέτοιες περιόδους κρίσης χρειαζόμαστε μια αίσθηση ασφάλειας. Και αυτή την ασφάλεια θα την προσφέρουμε και θα μας την προσφέρει η επικοινωνία μας με τον διπλανό αδελφό μας. **Η επιστροφή στις πραγματικές ανθρώπινες σχέσεις** και η ουσιαστική προσωπική επικοινωνία είναι η λύση. Θεωρώ πως την χρειαζόμασταν αυτήν την οικονομική κρίση, προκειμένου να ανοιχτούμε προς τον διπλανό μας, να επενδύσουμε σε πράγματα που γεμίζουν την ψυχή μας, χωρίς να χαλάσουμε καν χρήματα.

Η κρίση είναι μια ευκαιρία αναθεώρησης της στάσης μας! Αρκεί να την εκμεταλλευτούμε σωστά. Όχι λόγω της κρίσης να διαλύσουμε την οικογένεια, αλλά η κρίση να γίνει ευκαιρία που θα «δέσει» περισσότερο μεταξύ τους τα πρόσωπα της οικογένειας. **Μακάρι να μη χαθεί η αγάπη και η εμπιστοσύνη** ανάμεσα στους συζύγους κι ακόμη, να μην πάψουν λόγω αυτής της αστάθειας, οι έφηβοι και οι νέοι μας να φτιάχνουν όνειρα και να έχουν στόχους. Πιστεύουμε και ελπίζουμε, ως Χριστιανοί.

(6)

* Περίληψη της εισηγήσεως, επιμέλεια Αγαπητού Αρετάκη.

Ρήξη στην οικογένεια: Ρίζες και παράσιτα

Του Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Χρυσοστόμου Χρυσόπουλου*

Έχει λεχθεί κατ' επανάληψη ότι η οικογένεια είναι **το κύτταρο της κοινωνίας**, μάλιστα ζωτικό και απαραίτητο. Κρίσι η περνούν οι θεσμοί της κοινωνίας μας, ως ανθρώπινα σύνολα και όχι ως ιδέες. Τα πρόσωπα που εκφράζουν ένα θεσμό μπορεί να έχουν τις διαφορές τους, τις διασπάσεις τους, τα σκάνδαλά τους· αυτοί όμως **οι κλυδωνισμοί** δεν (πρέπει να) μεταφέρονται στο θεσμό.

Ρήξη στην οικογένεια, συχνό το φαινόμενο! Γιατί προέκυψε; Τί είχαμε και τι μας έλειπε; Έχει ρίζες και παράσιτα, που πρέπει να εντοπισθούν για να «ανασάνει» το δέντρο της οικογένειας στο δάσος της κοινωνίας.

Ήρθε η κρίση, επειδή είχαμε:

1. Σπίτια οσιανένδοχεία και όχι συνύπαρξη προσώπων.
2. Έλλειψη ταυτότητας απόφεων, μέχρι διαφωνιών.
3. Παραμέληση πίστης και πνευματικής ζωής.
4. Σπίτια, όχι Εκκλησία με κεφαλή Χριστό.
5. Γυναίκες όχι στο ύφος των ευθυνών τους, και
6. Οικονομική χειραφέτηση γυναικών.

Πρέπει ν' απευθυνόμαστε προσευχητικά στον Θεό, ώστε να μας δίνει στις δύσκολες στιγμές **υπομονή**. Τότε έχουμε αποτελέσματα ορατά και σωστικά. Πώς, όμως, θα έχουμε την οικογένεια ως ρυθμιστικό βασικό παράγοντα ησυχίας και ομόνοιας;

- Αν κατανοήσουμε την ανάγκη για ομόνοια.
- Αν επιδιώκουμε την επιείκεια.
- Όταν υπάρχει ομόνοια, τότε η οικογένεια καρποφορεί, γιατί ο Θεός βλέπει την υπομονή μας και μας ανταμείβει.

Παράσιτα υπάρχουν παντού και πάντα και αυτά είναι η ανυπακοή στο θέλημα της οικογένειας και το ό, τι δεν δεχόμαστε υπόδειξη για διόρθωση από κανέναν.

Ο δρόμος του Θεού, τον οποίον οφείλει να περπατήσει η οικογένεια μέσα και από τις κρίσεις, **έχοντας ξεριζώσει τα παράσιτα**, είναι συγκεκριμένος. Όμως, οι περισσότεροι διαβαίνουν αυτόν τον δρόμο, βαδίζοντας σε ...παράλληλες λωρίδες κίνησης! Κοιτούν οι μεν τους δε, παρακολουθούν πόσο τρέχουν, αλλά σπάνια θρίσκουν ευκαιρία να σταματήσουν, να ουζητήσουν, να προβληματιστούν για το ταξίδι τους και να συνεχίσουν. Η οικογένεια δοκιμάζεται συχνά από ανέμους και καύσωνες, όλα όμως είναι καρποί πειρασμών και **όλα αντιμετωπίζονται**. Αρκεί να υπάρχει θέληση.

Η ζωή της Αγίας Θωμαΐδος της εκ Λέοβου μάς δίνει αφορμή για σκέψεις και προβληματισμούς. **Ας ελπίσουμε** η παγωνιά του χειμώνα, που ταλαιπωρεί πολλές οικογένειες, να μεταβληθεί σε ζεστασία και η θέρμη της αγάπης του Θεού, συνοδευόμενη από τη θέληση και την προσπάθεια των ουζύγων, να ζεστάνει τα πρόσωπα της κάθε μιας οικογένειας.

Ας εμπιστευόμαστε την Εκκλησία και τους πνευματικούς μας πατέρες, γιατί η Εκκλησία υπάρχει και παραμένει η ελπιδοφόρος και ανθηφόρος άνοιξη, ώστε να συνεχίσουν να υπάρχουν οικογένειες γεμάτες Χάρη, χάρες και χαρές.

*Περίληφη της εισηγήσεως

Στιγμιότυπα από τη ζωή της Αγίας Θωμαΐδας,
από τοιχογραφίες του Ναού της

Άγια Θωμαΐς η εκ Λέονθου

Η Αγία Θωμαΐς γεννήθηκε το 10^ο μ.Χ. αιώνα στη Λέονθο, στην πόλη της Μυτιλήνης. Οι γονείς της, **Μιχαήλ και Καλή**, ήταν ευσεβέστατοι, έντιμοι και ευκατάστατοι. Δε μπορούσαν όμως να αποκτήσουν παιδί και αυτό το αντιμετώπιζαν με πόνο, αλλά και με προσευχή. Με τη μεσολάβηση της Παναγίας, ο Μιχαήλ και η Καλή απέκτησαν μία κόρη, που την ονόμασαν Θωμαΐδα, γιατί **γεννήθηκε την Κυριακή του Θωμά**. Μεγάλωνε και ξεχώριζε για τα χαρίσματα της και για την ομορφιά της!

Αν και επιθυμούσε η Θωμαΐς να γίνει Μοναχή, πειθάρχησε στη θέληση των γονιών της και παντρεύτηκε σε ηλικία 24 ετών

κάποιο Στέφανο, που στη συνέχεια έγινε γι` αυτήν ο «ακάνθινος στέφανός» της. Ενώ ήταν τόσο καλή, ώστε τη θεωρούσαν υπόδειγμα συζύγου, ο Στέφανος, ως βάναυσος και σκληρός, καθημερινά έβρισκε ευκαιρίες, ώστε να την πληγώνει, να την κλωτσά, ακόμη και στο στόμα! Την έκαιγε και της άνοιγε πληγές σ' όλο της το σώμα!

Στη συνέχεια, η Θωμαΐς, ο άνδρας της και οι γονείς της **μετακόμισαν στην Κωνσταντινούπολη**. Πέθανε ο πατέρας της και η μητέρα της έγινε Μοναχή. Το δράμα της Θωμαΐδος κορυφώθηκε. Η συμπεριφορά του συζύγου της έγινε χειρότερη. **Η Θωμαΐς όμως τον αντιμετώπιζε με υπομονή και προσευχή.** Υφαινε, έραβε και μοίραζε τα φορέματα και τα τρόφιμα στα ορφανά και στους φτωχούς. Καταφυγή της είχε τον εκκλησιασμό. Συμμετείχε σε τρεις ή και σε τέσσερις Αγρυπνίες την εβδομάδα!

Η αρετή της Θωμαΐδος ήταν **το καλό παράδειγμα** και για τις άλλες γυναίκες της Βασιλεύουσας που αντιμετώπιζαν δύστροπους και βάναυσους συζύγους. Κατέφευγαν μάλιστα σε αυτήν, ώστε να αντλήσουν από τη Μυτιληνιά δύναμη και κουράγιο. Πολύ σύντομα ευλογήθηκε από το Θεό. Της έδωσε τη χάρη να πραγματοποιεί **θαύματα**, αν και ζωντανή! Θεράπευσε ένα δαιμονισμένο, έναν παράλυτο, έναν άρρωστο με καρκίνο και πολλούς άλλους!

Έπειτα από δεκατρία χρόνια μαρτυρικής συζυγικής ζωής, η Αγία Θωμαΐς πέθανε σε ηλικία τριάντα οκτώ ετών. Ο θάνατός της δεν ήταν ειρηνικός. **Τη σκότωσε ο άνδρας της** σε μια στιγμή άγριου ξυλοδαρμού!

Μετά από πολλά θαυμαστά γεγονότα που επιτελούνταν στον τάφο της Αγίας, έκαμαν την ανακομιδή του λειψάνου της και με πολύ θαυμασμό είδαν

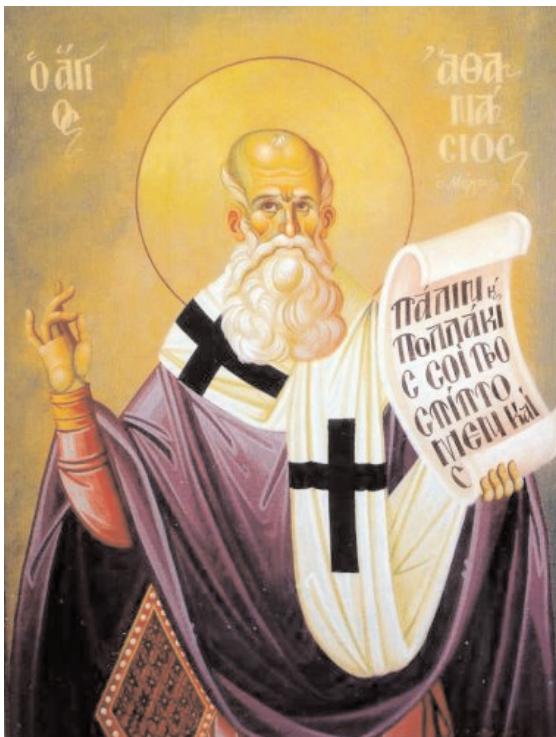
το σώμα της να είναι ακέραιο και να ευαδιάζει! Φαίνονταν στο δέρμα ακόμη και οι πληγές από τους ξυλοδαρμούς!

Το σεπτό λείφανο της Οσίας Θωμαΐδος βρισκόταν στην Κωνσταντινούπολη ακέραιο **ως το 1204**, που έγινε η άλωση της Πόλης από τους Φράγκους. Στη συνέχεια ή το έκρυψαν οι Χριστιανοί για να το γλιτώσουν από τη μανία των αντίχριστων Σταυροφόρων ή αυτοί το μετέφεραν στη Δύση και αργότερα οι Διαμαρτυρόμενοι Προτεστάντες το κατέστρεψαν. Η μνήμη της Αγίας Θωμαΐδος της εκ Λέσβου **γιορτάζεται** στις 3 Ιανουαρίου. Στα Συναξάρια της Εκκλησίας μας υπάρχει και μία άλλη Αγία με το ίδιο όνομα, η Αγία Θωμαΐς η Αλεξανδρινή αλλά για εκείνη θα γράψουμε κάποια άλλη φορά.

Αιρετικοί και Μέγα

Επιμέλεια: Αθανασίας Πάσχου - Θεοδοσίου

Ο Μέγας Αθανάσιος γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια το 295 μ.Χ. από Έλληνες Χριστιανούς γονείς, οι οποίοι τον γαλούχοσαν και τον ανέθρεψαν με τα νάματα της Χριστιανικής και Ελληνικής Παιδείας. **Διακρινόταν**, από τη μικρή του ηλικία, για τη μεγάλη ευφυΐα του, την ολόψυχη αγάπη του προς την Εκκλησία και την έφεση για μάθηση. **Μορφώθηκε** στις ακμάζουσες τότε Σχολές της Αλεξάνδρειας και μελέτησε εις βάθος την Αγία Γραφή, τους προ αυτού Πατέρες και εκκλησιαστικούς συγγραφείς, καθώς επίσης και τους αρχαίους Έλληνες ποιητές, φιλόσοφους, ρήτορες και ιστορικούς, κυρίως δε τον Όμηρο, τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη.

(10)

Παράλληλα προς τη γνώση, ο Αθανάσιος καλλιεργούσε και τον ενάρετο θίο και την αγάπη και προσήλωση στο Χριστό, στην Εκκλησία και στην Ορθοδοξία. Για το λόγο αυτόν **εκλέχθηκε Πατριάρχης Αλεξανδρείας** και πολύ νωρίς, χάριν της Ορθόδοξης Πίστης του, **υπέστη** ανήκουστους κατατρεγμούς, διώξεις και εξορίες.

Τη μεγάλη μάχη όμως, υπέρ της Εκκλησίας και κατά της αρειανικής αίρεσης, την έδωσε **στην Α' Οικουμενική Σύνοδο**, η οποία συνήλθε το 325 μ.Χ. στη Νίκαια της Βιθυνίας. Ήταν τότε νεαρός Ιεροδιάκονος ο Αθανάσιος! Στη διδασκαλία του Αθανασίου στηρίχθηκε η Σύνοδος αυτή και συνέταξε τα εφτά πρώτα άρθρα του Συμβόλου της Πίστεως, του κοινώς ονομαζόμενου «Πίστεύω».

Το όνομα του Αθανασίου κατέστη έκτοτε **σύμβολο της Ορθοδοξίας** και η Ιστορία και η Εκκλησία των ονόμασαν Μέγα.

Από ένα έργο του Μεγάλου αυτού Πατέρα, **θα σταχυολογήσουμε** μερικές σκέψεις του'.

Περί αιρέσεων

Όσοι αιρετικοί απομακρύνθηκαν από την αλήθεια του Χριστού, το μόνο σίγουρο είναι πως επινόησαν δικές τους ιδέες γύρω από την Πίστη μας. Εφεύραν και εφευρίσκουν διάφορες πλάνες. Γ' αυτό **η αίρεση είναι μια καθαρή παραφροσύνη!** Οι αιρετικοί δε συναθροίζονται μαζί μας, γιατί συμπορεύονται με τον υιό της απώλειας, το διάβολο.

Ο πατέρας τους ο διάβολος, ντυμένος με αγιογραφικά ρητά, εμφανιζόμενος ως ...χριστιανός, προσπαθεί να τους εξαπατήσει. Και το επιτυγχάνει, δυστυχώς. Είναι ύπουλη **η αίρεση** και παμπόνητοι οι αιρετικοί. Ορισμένοι Χριστιανοί **παρασύρονται** ως

Πατέρες του χθες...

...σκέψεις επίκαιρες

ας Αθανάσιος

ανόητοι από τα λόγια των αιρετικών, όπως παρασύρθηκε η Εύα τότε στον κήπο της Εδέμ από το διάβολο. Κι εκείνη άκουσε, υπάκουε και στη συνέχεια αμάρτησε. Έτσι ορισμένοι ακούν τις πλανεμένες διδασκαλίες των αιρετικών, τις αποδέχονται και αμαρτάνουν, απομακρυνόμενοι από την αγκαλιά του Θεού. Το δυσάρεστο είναι πως οι αιρετικοί θεωρούν **την αποτρόπαιη αίρεση** ως καλή, το πικρό ως γλυκό!

Όσοι ονομάζουν τους αιρετικούς Χριστιανούς, **οφάλουν πολύ**. Γιατί αυτοί ούτε τη Γραφή μελετούν, ούτε το Χριστιανισμό και την πίστη γνωρίζουν καλώς. Είναι σα να ονομάζουν τον Καΐάφα ή τον Ιούδα Χριστιανό! **Είναι αδιανόητο** τους αιρετικούς να τους θεωρούμε Χριστιανούς, αφού δεν ανήκουν στην Καθολική Αγία Εκκλησία μας και αφού έχουν αποτινάξει την Αποστολική διδασκαλία. Εγώ τον Άρειο και κάθε αιρετικό, **τον παρομοιάζω με εκείνο το φίδι** που πλάνεψε τους Πρωτόπλαστους. Τους θεωρώ κακόδοξους, Χριστομάχους και ασεβείς.

Οι αιρετικοί παίζουν θέατρο, προσπαθώντας να μας παρασύρουν στην αίρεση. Παίζουν θέατρο όταν στις ουζητήσεις τους χαριεντίζονται με τις λέξεις και εμπιστεύονται για την ερμηνεία των δογμάτων, μόνο τη λογική τους. **Παρερμηνεύουν** και μάλιστα με βίαιο τρόπο κάθε αιγιογραφική αλήθεια. Τα λόγια τους δεν είναι θεολογικές σκέψεις, αλλά σκέψεις που ακούγοντάς τες μου προξενούν εμετό. Ούτε καν κοκκινίζουν, καθώς ψευδώς ερμηνεύουν την Αγία Γραφή. **Είναι ανόητοι θεομάχοι!** Υποκρίνονται τους Χριστιανούς και μάχονται κατά του Χριστιανισμού.

Όπως τα γουρούνια κυλιούνται στις βρωμιές τους, έτσι και οι αιρετικοί, **παραμένουν αμετάπειστοι** στις ασεβείς επινοήσεις

τους. Το μόνο σίγουρο είναι πως δεν γνωρίζουν το Χριστιανισμό και δεν έχουν την ταπείνωση να ρωτήσουν και να πληροφορηθούν γύρω από αυτόν. Και το τυχόν βάπτισμα που χορηγούν είναι ανώφελο, γιατί υστερεί σε ευσέβεια. Αυτοί που βαπτίζονται από αιρετικούς, μάλλον ρυπαίνονται παρά λυτρώνονται.

Όταν έχουμε καλή γνώση όλων των αληθειών της Πίστης μας, τότε **δεν έχουμε φόβο να εμπλακούμε** στην ψυχοκτόνο αίρεση.

Σας παρακαλώ, κρατήστε σταθερά την Πίστη, όπως μας τη διέσωσαν οι Πατέρες μας! **Υπερασπισθείτε** την με πολλή προθυμία και με πεποιθηση στον Κύριο. Γίνετε παράδειγμα για όλους. Με τίποτα να μην μπορούν να μας πείσουν οι αιρετικοί για όσα υποστηρίζουν ως αλήθειες. Ακόμα κι αν μας απειλούν με θάνατο, εμείς να παραμένουμε σταθεροί. **Θα ήταν αισχρό**, και πολύ αισχρό μάλιστα, αν την Πίστη που μας έδωσε ο Σωτήρας Χριστός διά των Αγίων Αποστόλων, εμείς τη χάσουμε υιοθετώντας αιρετικές δοξασίες.

Τέλος, καλώς θα πρέπει να γνωρίζουμε όλοι εμείς πως **η Βασιλεία των Ουρανών δεν ανήκει μόνο σε μας**. Γι' αυτό ας δείχνουμε συγκατάθαση στην ασθένεια εκείνων που έπεσαν, ακόμη και στην Πίστη. Πρέπει να σκύβουμε και, πιάνοντάς τους από το χέρι, να τους ανασηκώνουμε - αν το θέλουν και το επιθυμούν. Κυρίως όμως **να μη σιωπούμε**, αλλά τις αλήθειες της Ορθοδοξίας μας να τις διαλαλούμε σε όλους τους γύρω μας.

1. Από τη σειρά «Ελληνες Πατέρες της Εκκλησίας», Μ. Αθανασίου Έργα, Τόμος 2, Λόγος «Κατά Αρειανών Α΄ και Β΄», Πατερικά Εκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμάς», Θεσσαλονίκη 1974

Κάτοπτρα Χριστού

Παιδιά μου,

Εγώ κι εσείς, εμείς γενικότερα οι Χριστιανοί, είμαστε **τα κάτοπτρα του Χριστού**. Το πιστεύω και το λαλώ. Το θυμάμαι και σας το θυμίζω. Κάτοπτρα που **δεχθήκαμε και δεχόμαστε** τη Χάρη του Θεού και που πρέπει ν' αστράφτουμε και να φωτίζουμε τους άλλους. Από τη μέρα που βαπτιστήκαμε, δεχθήκαμε τη Χάρη του Θεού και με το Ιερό Χρίσμα λουστήκαμε τις δωρεές του Παναγίου Πνεύματος. Κάθε φορά που εκκλησιαζόμαστε, προσευχόμαστε, εξομολογούμαστε, μεταλαμβάνουμε, δεχόμαστε «πάλιν και πολλάκις» τη Χάρη της Ζωοδόχου Τριάδος.

Αυτή η Χάρη και αυτή η ουράνια χαρά πρέπει και αξίζει να σκορπιέται στους ανθρώπους της οικογενείας μας και γενικότερα στην κοινωνία μας. Σήμερα δεν είναι μικρή υπόθεση το να είναι ή να δηλώνει κάποιος πως είναι Χριστιανός. Αυτό όμως σημαίνει πως **οφείλουμε να συμπεριφερόμαστε όπως και ο Χριστός!**

Με τα παιδιά της Κατηχητικής Σύναξης Δημοτικού, στους Ταξιάρχες Μυστιλήνης

(12)

Σας παρακαλώ, παιδιά μου, αναλογιστείτε πότε γνωρίσατε συνειδητά το Θεό; Πότε συνδεθήκατε ουσιαστικά μαζί Του και μαζί μου; Ποια ήταν η προ Χριστού πορεία σας και, κυρίως, ποια είναι η μετά Χριστόν θιαστή σας; **Ας κάνουμε** τον ατομικό μας αυτοέλεγχο συχνά και πυκνά.

Ποια, αλήθεια, επιστολή από αυτές που έστειλε στις «επτά εκκλησίες» της Αποκαλύψεως θα έστελνε σε μας «*ὅ κρατῶν τούς ἑπτά ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾳ ἀντοῦ*» Κύριος (Αποκ. 2 και 3); Θα μας έλεγε «μετανόσον καὶ τά πρῶτα σου ἔργα ποίησον»; Ή το «*ἔχω κατά σου δλίγα;*» Ή το «*δνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρός εἶ, οὔτε ψυχρός εἶ οὔτε ζεστός, ὥφελον ψυχρός ης ἢ ζεστός;*» Ή το «*κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδείς λάβῃ τόν στέφανό σου*»;

Είναι **μεγάλη και υψηλή η ευθύνη μας** και ως Χριστιανοί και ως πνευματικά παιδιά κάποιου πνευματικού πατέρα!

Εμείς οι ...άνθρωποι του Θεού **δεν θα πρέπει να επιτρέπουμε** να δράσουν πάνω μας φυγόκεντρες δυνάμεις.

Δηλαδή, λογισμοί - πολύ περισσότερο ενέργειες - που στοχεύουν στην απομάκρυνσή μας από το Χριστό, τα σωτήρια Μυστήρια της Εκκλησίας μας ή τον πνευματικό μας. Ακόμη και με ...τις κλωτσιές να μας διώχνει ο πνευματικός από κοντά του ή αν καταστάσεις και σκάνδαλα προσπαθούν να μας απομακρύνουν από το Χριστό, εμείς

...προς τα παιδιά

του επιτραχηλίου μου

οφείλουμε να παραμένουμε κολλημένοι κοντά στον Ιησού και πάνω στο επιτραχήλιο του πνευματικού μας σαν την πεταλίδα στο θράχο. Οπισθοχωρήσεις και πτώσεις ας έχουμε, αναχωρήσεις και αποστασιοποιήσεις να μην έχουμε. Άλλωστε, «προς τίνα ἀπελευσόμεθα; ρήματα ζωῆς αἰώνιον» έχει μόνο ο Γλυκύτατός μας Ναζωραίος (Ιωάν. 6, 68). Πού αλλού μπορούμε να βρούμε την ανάπauση, το χαμόγελο, τη συγχώρηση, τη γαλήνη;

Επίσης, παιδιά μου, **ας αποφεύγουμε κάθε ραθυμία στα πνευματικά**. Οι αρχαίοι πρόγονοί μας έλεγαν πως «ο Θεός δε βοηθά τους οκνηρούς» (Μένανδρος) και «θεοί και άνθρωποι αγανακτούν εναντίον εκείνου που ζει χωρίς να εργάζεται» (Ησίοδος). Ας μην είμαστε αραχνιασμένοι Χριστιανοί, αλλά πρόθυμοι και σταθεροί στη συμμετοχή μας στην Εξομολόγηση, στη Θεία Μετάληψη, στις λατρευτικές και κατηχητικές συνάξεις.

Ας είμαστε ακόμη **προνοητικοί** και γεμάτοι αρετές, όπως οι πέντε καλές παρθένες της παραβολής (Ματθ. 25, 1-13). **Εργατικοί**, όπως οι δυο εργάτες με τα πέντε και τα δυο τάλαντα (Ματθ. 25, 14-30). **Κι ας απλώνουμε** το χαμόγελο, τη συμπάθεια και την αγάπη μας στους «έλαχίστους» αδελφούς μας (Ματθ. 25, 31-46). Για τον πνευματικό πατέρα... φαρμάκι είναι η στασιμότητα των πνευματικών του παιδιών στα πνευματικά αγωνίσματα...

Παιδιά μου,

Σας παρακαλώ, **υπακούστε** σ' αυτά και σε όσα κατά καιρούς σας λέω στις τακτικές και έκτακτες Συνάξεις μας ή σας γράφω με τη μορφή αυτή. Υπακού-

Από την Εκδήλωση - Εσπερίδα⁺
ο Επίσκοπός μας, Ιερείς και κόσμος

οντας, εγώ **στον Επίσκοπό μου και στον πνευματικό μου** κι εσείς σε μένα, μιμούμαστε τον Ιησού Χριστό, γιατί κι Αυτός ήταν υπάκουος, όπως γράφει ο Απόστολος Παύλος, υπάκουος «μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ» (Φιλ. 2, 7-8). Η υπακοή είναι ζωή, η ανυπακοή θάνατος. Το υπάκουο πνευματικοπαίδι ξενοιάζει, ηρεμεί, δε φοβάται την Κρίση. Γιατί την ώρα εκείνη, ο φύλακας Άγγελός του θα πει ικετευτικά στο Δίκαιο Θεό: «Ναι, Κύριε, ό,τι του καταλογίζουν οι δαίμονες πως έκανε ή δεν έκανε, τα έκανε, παίρνοντας όμως ευχή από τον πνευματικό του».

Παιδιά του επιτραχηλίου μου,

Εσείς με μια υπακοή ξεμπερδεύετε, **αλίμονο σε μένα** αν δεν σας κατευθύνω θεάρεστα! Γι' αυτό, σας παρακαλώ, να με θυμάστε στις προσευχές σας **και να με διορθώνετε**, αν τυχόν σφάλλω ή σας σκανδαλίζω.

Πάντα αγωνιστική και αναστημένη πορεία, ως το προσωπικό μας «τετέλεσται».

Ο πνευματικός σας

(13)

Ο Κίτρους Αγαθόνικος, ο Διευθυντής μου

Του π. Αθανασίου Γιουσμά*

Η αγάπη δεν εξατμίζεται, αν είναι αληθινή. Κι εγώ **αγάπησα κι αγαπώ** αληθινά και καρδιακά το γέροντα και ασθενώντα Μητροπολίτη Κίτρους και Κατερίνης, τον πατέρα Αγαθόνικο. Τον αγάπησα από Ιεροσπουδαστής, παιδί Γυμνασίου. Ας βάλω όμως, σε μια σειρά τις σκέψεις μου, σημειώνοντας ευθύνες εξ αρχής πρώτον πως **επέλεξα αυτή την ώρα** να γράψω ό, τι θα γράψω μόνο και μόνο για να μη χαρακτηριστώ κόλακας και πως δεύτερον – για όσους δεν με γνωρίζουν – δεν συγκαταλέγομαι μεταξύ των υποψήφιων. Είμαι έγγαμος κληρικός.

Ο πατέρας Αγαθόνικος, λοιπόν, (κατά κόσμον Γεώργιος

Φατούρος) **γεννήθηκε** στο Αίγιο το 1937. **Σπούδασε** στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1960 χειροτονήθηκε Διάκονος και το 1964 Ιερέυς. **Υπηρέτησε** ως Ιεροκήρυκας στη Μητρόπολη Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως (1964-68), ως καθηγητής στο Ανώτερο Ιερατικό Φροντιστήριο Τήνου (1968-71) και ως πρώτος Διευθυντής της Ιερατικής Σχολής Τήνου μέχρι το 1974. **Εκεί τον γνώρισα.** Στην Τήνο, τον θαύμασα και τον αγάπησα. Τα υπόλοιπα βιογραφικά του τα αφήνω στην άκρη, άλλοι τα γνωρίζουν καλύτερα. Εγώ απ' εδώ θα ξεκινήω τη μικρή μου αναφορά στο πρόσωπό του.

Ήμουν ένα χωριατόπουλο, μικρό κι ασήμαντο, που μαζί με άλλους Μυτιληνιούς συμπατριώτες μου, αρχές του Σεπτέμβρη του 1971 φθάσαμε στην Ιερατική Σχολή της Τήνου, για να εγγραφούμε σ' αυτήν ως Ιεροσπουδαστές, συνοδευόμενοι από τον τότε Πρωτοσύγκελο της Μητροπόλεως μας, **τον νυν πολυσέβαστο Μητροπολίτη μας π. Ιάκωβο Φραντζή.** Εκεί στη Σχολή πρωτοείδα τον πατέρα Αγαθόνικο κι έκτοτε η μορφή, το στυλ, ο λόγος, οι κινήσεις του σημάδεψαν την πορεία μου.

Ο Άγιος Κίτρους ως Σχολάρχης – χωρίς υπερβολή – **βάδιζε στα χνάρια του Αγίου Νεκταρίου!** Η συμπειφορά του, το ύφος του, τα θήματά του, οι ενέργειές του

ήταν ακριβώς οι ίδιες με του Αγίου! **Σοφάρός, γλυκός, σοφός, ήρεμος, άγιος.** Όταν αργότερα διάβασα το γνωστό βιβλίο «ένας Άγιος του αιώνα μας» κι έμαθα πώς ο Άγιος Νεκτάριος αντιμετώπιζε ως Σχολάρχης τα διάφορα προβλήματα και τις κατά καιρούς καταστάσεις, διαπίστωσα πως είχαμε ανάμεσά μας έναν άλλον Άγιο Νεκτάριο. ΔΕΝ υπήρξε ιεροσπουδαστής στην Τήνο που να μην αγάπησε τον πατέρα Αγαθόνικο και να μην τον εκτίμησε ή να μην τον εκτιμά. **Ήταν και είναι για όλους μας ο πατέρας Αγαθόνικος.** Έτοι τον αποκαλούσα κάθε φορά που του έγραφα ή του μιλούσα: «πατέρα Αγαθόνικε». Και το χαιρόταν... Κι εκείνος στις απαντήσεις του: «Γλυκέ μου, καλέ μου, Αθανάσιε μου»...

Θυμάμαι, είχαμε στη Σχολή μας ένα μικρό παρεκκλήσι για τις λατρευτικές καθημερινές μας ακολουθίες. Το παρεκκλήσι αυτό ήταν η καταφυγή μου. Σ' αυτό συχνά πυκνά, συναντόυσα τον πατέρα Αγαθόνικο, καθισμένο σε μια καρέκλα, σιωπηλά να προσεύχεται. Μόνος, απέθετε στο Θεό τα δικά μας προβλήματα.

Ήταν ως λειτουργός υπέροχος! Μου έλεγε: «Δεν επιτρέπονται στο Ιερό Βήμα πολλά θήματα. Τα θήματά σου ως Ιερέυς να είναι τόσα που να μπορεί να τα μετρήσει κάποιος την ώρα που θα λειτουργάς». Δε φορούσε ακριβές και φανταχτερές ιερατικές στολές.

Λειτουργούσε στη Σχολή μας πάντα με την ίδια στολή. Και σε ερώτησή μου, «γιατί δεν αγοράζετε μια καλύτερη στολή», η απάντησή του με εντυπωσίασε: «Θανάση μου, να σταθώ μπροστά στο γυμνό Εσταυρωμένο με ακριβή και φανταξιερή στολή!»!! Κάποτε τον επισκέφθηκε στη Σχολή μας η αδελφή του και ως δώρο, του πρόσφερε μια στολή. Τη φόρεσε, γιατί επιμέναμε. Την ίδια ημέρα την έκαψε με τη λαμπάδα, κατά την ώρα της μικρής εισόδου. «Τι ήθελα και σας άκουσα, και την φόρεσα!», μονολόγησε.

Με τους γονείς των ιεροσπουδαστών ήταν πάντα **απλός, καταδεκτικός, γλυκομίλητος, αγαπητός**. Είχαν περάσει πολλά χρόνια από την αποφοίτησή μου και θυμόταν ακόμη και το όνομα της μάνας μου και τα πολλά κιλά του πατέρα μου!

Για χάρη των παιδιών του, των ιεροσπουδαστών, για την προσωπική μας ελευθερία ως μαθητές και ως άνθρωποι, **δεν δίσταζε** – πάντα ευγενικά – να κοντραριστεί με τη φασιστική ή την υποκριτική συμπεριφορά ορισμένων... Δυστυχώς κοντά μας τον άφησαν μόνο τρία χρόνια... Τα λόγια που είπε τότε σε κάποιο ισχυρό που τον έβλεπε με καχύποπτο μάτι, ηχούν ακόμη στα αυτιά μου: «*Ήμουν και είμαι στρατιώτης. Κανένας στρατιώτης δεν επιλέγει τον αξιωματικό του και ως στρατιώτης είμαι στη διάθεση της Εκκλησίας*». Γι' αυτή του τη θέση τον εκτίμησε αργότερα και τον εκτίμησαν πολλοί...

Συνέδη κάποτε, στις αρχές της αρχιερατείας του Μητροπολίτου μας, να ασθενήσει ο Δεσπότης μας και να έχουν έλθει για να τον επισκεφθούν δυο πανεπιστημιακοί καθηγητές. Μετά τις συστάσεις, ο ένας καθηγητής μού έπιε με σιγουριά: «*Θα πήρατε πολλά από τη Θεολογική Σχολή, πάτερ μου*». Και θαρραλέα τότε του απάντησα: «*Αν μου ζητούσατε να γράψω ό,τι αποκόμισα από τη Θεολογική, θα χρειαζόμουν ένα μικρό σε μέγεθος τετράδιο. Αν όμως μου ζητούσατε να σας καταγράψω τι αποκόμισα από την ...τραπεζαρία της Ιερατικής Σχολής Τήνου, επί π. Αγαθονίου Φατούρου, θα χρειαζόμουν ένα πλήθος τετραδίων!*»! Κι αυτό, γιατί **στην τραπεζαρία της Σχολής μας** – που ήταν πάντα παρών ο Σχολάρχης μας κι έτρωγε μαζί μας – μετά το γεύμα ή το δείπνο, αναπτύσσονταν κοινωνικά,

θεολογικά και ποικίλα άλλα θέματα. Αφού τρώγαμε, ο πατέρας Αγαθόνικος με το πιρούνι χτυπούσε ρυθμικά το ποτήρι του, σημάδι πως θα 'πρεπε να σταματήσουμε για να ξεκινήσει η κουβέντα... Χρόνια ανεπανάληπτα, υπέροχα, δημιουργικά.

Τον επισκέφθηκα πρόσφατα. Θυμάμαι την προτελευταία φορά, το προπερασμένο Καλοκαίρι, δεν ήταν ο πατέρας Αγαθόνικος που ήξερα. Η αρρώστια και τα χρόνια τον είχαν αλλοιώσει. Φαινομενικά. Γιατί, αφού μιλήσαμε και χάρηκε τόσο που με είδε, **με αγνώστικη παρούση** τη δυσκολία λόγω της ασθένειάς του, προσπαθούσε να μάθει πού θα μείνω, αν έχω κλείσει ξενοδοχείο, αν θα έπρεπε εκείνος να επιληφθεί της φιλοξενίας μου!! Άρχοντας, ευγενικός, καλοσυνάτος,

Ο πατέρας Αγαθόνικος, ο Άγιος Κίτρους, ζει στην καρδιά μου και θα ζει ως ότου πεθάνω. Μόνο, **ταπεινά παρακαλώ** τους δικούς του ανθρώπους και τους «*ξένους*», τους απλούς και σπουδαίους, τους ρασοφόρους και τους λαϊκούς, να σεβαστούν τη μορφή του, την προσφορά του, την αγιότητά του... **Θλίβομαι** για όσα ακούω ή διαβάζω. Για όσα γνωρίζω και για όσα υποπτεύομαι... Ένας τέτοιος Άνθρωπος, ένας τέτοιος Αγιος πρέπει να αισθάνεται την αγάπη μας και να αναπάύεται στην αγκαλιά μας.

* Δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά στην Πύλη Εκκλησιαστικών Ειδήσεων AMEN.gr και στη συνέχεια σε άλλους εκκλησιαστικούς ιστότοπους και σε πολλές εφημερίδες της Κατερίνης Πιερίας

«Πορευθέντες

μαθητεύσατε»

Κοινή Γιορτή Λήξης των Κατηχητικών μας Συνάξεων

Της Ελένης Βασιλείου - Βέτσου, κατηχήτριας

Οι Ενοριακές μας Κοινότητες, του Αγίου Θεράποντα Μυτιλήνης και των Αγίων Πατέρων Ἄνω Χάλικα Μυτιλήνης, διοργάνωσαν με την ευλογία και την αμέριστη αγάπη και συμπαράσταση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. ΙΑΚΩΒΟΥ, για άλλη μία συνεχή χρονιά, Κοινή Γιορτή Λήξης των Ενοριακών Κατηχητικών Συνάξεων.

Πραγματοποιήθηκε **το Λαμπροσάββατο 11 Μαΐου 2013**, από το πρώι στις 8 π.μ. μέχρι τις 12 το μεσημέρι, στον αύλειο χώρο της Αγίας Θωμαΐδος.

Η Γιορτή **περιλάμβανε** αρχικά Λατρευτική Σύναξη με τον Πασχαλινό Όρθρο και τη Θεία Λειτουργία. Ήταν ένα όμορφο ουλείτουργο, με τη συμμετοχή και των τριών εφημερίων των δύο ενοριών μας και πλήθος νέων και εφήβων, που από κοινού απέδωσαν στα αναλόγια τους Πασχαλινούς ύμνους. Η όλη μας Κατηχητική προσπάθεια **επισφραγίστηκε** με τη Θεία Μετάληψη του Σώματος και του Αίματος του Χριστού. Κατηχητική προσπάθεια που δεν οδηγεί στο Άγιο Ποτήριο είναι άχρηστη και ανώφελη.

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας έγινε στο χώρο του Κατοικητηρίου **λιτάνευση** της εικόνας της Αναστάσεως και της Κυρίας Θεοτόκου «Ρόδον το Αμάραντον», που φυλάσσεται στο Ναό της Αγίας Θωμαΐδος. Στη συνέχεια, στρώθηκε στην αυλή **ένα πασχαλινό πρωινό** για μικρούς και μεγάλους. Ο π. Αθανάσιος Γιουσμάς διάθασε στα μέλη των Κατηχητικών μας Συνάξεων **την επιστολή του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας** για τη Λήξη των Κατηχητικών και το Μουσικό Σχήμα με τη διεύθυνση του π.

«Πορευθέντες

μαθητεύσατε»

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ
ΑΓΙΟΥ ΘΕΡΑΠΟΝΤΑ ΜΤΙΔΗΝΗΣ
ΚΑΙ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΑΝΩ ΧΑΛΙΚΟΣ

Ευστρατίου Γιουσμά, παρουσίασε παραδοσιακά και νησιώτικα τραγούδια. Χόρεψε η Παιδική Ομάδα Χορού Άνω Χάλικα και στη συνέχεια όλοι οι παρευρισκόμενοι!

Ήταν ένα **όμορφο πασχαλινό λαϊκό πανηγύρι** που άφησε στα πολυάριθμα μέλη των Κατηχητικών Συνάξεων (Δημοτικού, Εφήβων, Νέων και μεγαλυτέρων) και όχι μόνο, όμορφες και γλυκές αναμνήσεις...

Θεωρώ ωφέλιμο να κλείσω με **μια σοφή σκέψη** τού προ Χριστού χριστιανού φιλοσόφου, του Πλάτωνα, που μας την μετέφερε, θυμάμαι, ο π. Αθανάσιος στη Σχολή Κατηχητών που πριν από χρόνια είχαμε συστήσει. Γράφει ο θείος Πλάτων στο έργο του «Φαιίδων»: «Εκείνοι που ίδρυσαν τα μυστήρια και τις τελετές, δεν ήταν ανόητοι άνθρωποι. Στ' αλήθεια ήθελαν από παλιά να μας γνωρίσουν ότι, όποιος πάει στον Άδη αμύγτος και ακατήχητος, η θέση του θα είναι στο βόρειο. Ενώ αυτός που έχει εξαγνιστεί και κατηχηθεί, θα συγκατοικήσει με τους θεούς! Περιπτεύει κάθε σχόλιο!

ΓΙΟΡΤΗ ΛΗΞΗΣ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ

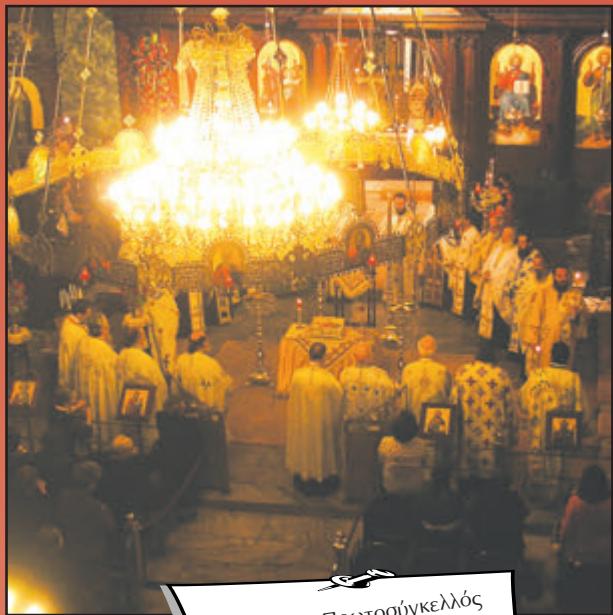
Λαμπροσάββατο 11 ΜΑΙΟΥ 2013
από το πρωί ως το μεσημέρι
στο Κατοικητήριο
της Αγίας Θωμαΐδος

Θεία Λειτουργία
Λιτανεία
πλούσιο πρωΐνο
ζωντανή μουσική
με την ορχήστρα
του π. Στρατή Γιουσμά

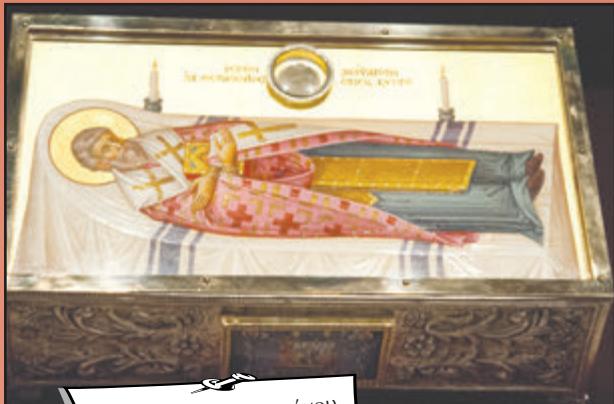
Για να μην τα σβήσει...

Ο Σεβασμιώτατος
Μητροπολίτης μας κατά^{την πανήγυρη}
του Αγίου Θεράποντος

Ο Πανος. Πρωτοσύγκελλός
μας - ο οποίος και ομήλησε -
δεκάδες ιερείς
και Διάκονοι, λάμπτρουν
την πανήγυρη του Ναού μας

Τεμάχιο Ιερού Λειψάνου
του Αγίου Θεράποντος,
που φυλάσσεται
στο Ναό μας

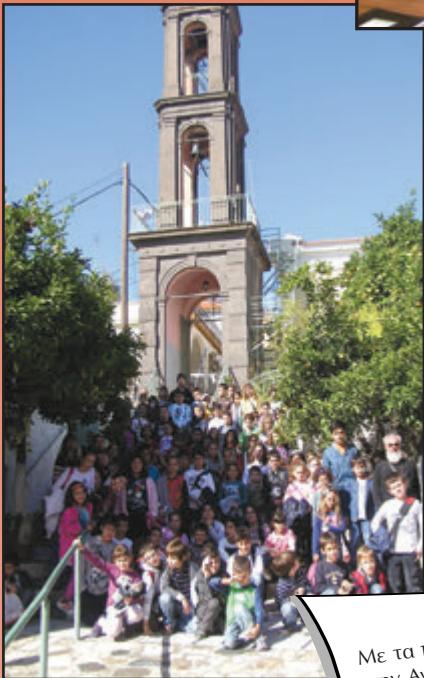
Η κόγχη των ιερών
Λειψάνων
που φυλάσσονται
στο Ναό του Αγίου
Θεράποντος

... ο αδηφάγος χρόνος

Ο π. Αθανάσιος
προσκεκλημένος ομιλητής
σε εκδήλωση Μνήμης της
Ιεράς Μητροπόλεως
Κιοσάμου και Σελίνου

Πολυπληθές ακροατήριο
παρακολούθησε την ομιλία
του π. Αθανασίου με θέμα:
«Ο τελευταίος Άγγελος
της Σμύρνης»

Με τα παιδιά του Δημοτικού,
στην Αγία Μαρίνα Μυτιλήνης

(19)
Κοινή συνάντηση
των δύο Συνάξεων Εφήβων,
Αγ. Θεράποντος
και Άνω Χάλικος,
στο Κατοικητήριο
της Αγίας Θωμαΐδος

Στους μικρούς

αναγνώστες μας

Με αγάπη στα Βαιδιά Των Θινευματικών μου Βαιδιών

Παιδιά μου, καρδούλες μου,

Είναι πολύ όμορφος ο κόσμος μας! Τα βουνά, οι θάλασσες, τα φυτά, τα ζώα, τα άστρα... Όλα όσα βλέπουμε και τα ονομάζουμε «ορατά», κι όλα όσα δεν φαίνονται, δεν βλέπουμε και τα χαρακτηρίζουμε ως «αόρατα». Όλα είναι θαυμάσια! Γεμάτα χάρη, μπόλικη σοφία και δύναμη!

Από τα πολύ παλιά χρόνια, οι άνθρωποι αναζήτησαν το δημιουργό αυτού του κόσμου. Προσπάθησαν να δώσουν απάντηση στο «ποιος» και «πώς» τα δημιούργησε. Είπαν πολλά και γράφτηκαν άλλα τόσα.

Εμείς οι Χριστιανοί, αιώνες τώρα, αυτό το πρόβλημα - βασισμένοι στην Αγία Γραφή και στη διδασκαλία της Εκκλησίας μας - το έχουμε λύσει. Ή, καλύτερα, αυτό το πρόβλημα μάς το έχει λύσει η Αγία Γραφή. Δημιουργός όλου του κόσμου, του ορατού και του αόρατου, είναι ο Τριαδικός Θεός μας, ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα. Πώς τον δημιούργησε τον κόσμο; Σε πόσο ακριβώς χρονικό διάστημα; Αυτό δεν το γνωρίζουμε, μας είναι άγνωστο. Με αυτά ασχολείται η επιστήμη.

Εμάς, παιδιά μου, δε μας ενδιαφέρει το πώς δημιουργήθηκε ο κόσμος, αλλά το ποιος δημιούργησε τον κόσμο. Και κυρίως επιμένουμε στο ότι όλοι, άνθρωποι, ζώα και φυτά, ως δημιουργήματα του ενός και Τριαδικού Θεού, μεταξύ μας είμαστε αδέλφια. Γι' αυτό καλό είναι να μας συνδέει η αγάπη!

Μ' Αυτόν τον Παντοδύναμο Θεό, παιδιά μου, αξίζει και πρέπει να επικοινωνείτε. Να προσεύχεστε προσεκτικά, κάθε πρωί και βράδυ. Μα οπωσδήποτε, κάθε Κυριακή πρωί στο σπίτι του, στο Ναό μας. Στον Κυριακάτικο εκκλησιασμό συναντήσαστε όλοι μας και συναντάμε τον κοινό Δημιουργό μας, τον Θεό!

Μας περιμένει και σας περιμένω στο Ναό μας, κάθε Κυριακή.

πατέρας
Αθανάσιος Γιουσμάς

(20)

Στους μικρούς
αναγνώστες μας

Βρες μέσα από τα μπερδεμένα πιο κάτω γράμματα, λέξεις που φανερώνουν τι είναι ο Θεός

Ο Θεός είναι:

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
ΠΑΤΕΡΑΣ	1	Π	Α	Ν	Τ	Ο	Δ	Υ	Ν	Α	Μ	Ο	Σ	Π	Α
ΑΘΑΝΑΤΟΣ	2	Α	Δ	Ε	Χ	Ο	Β	Χ	Ω	Γ	Ο	Σ	Χ	Α	Β
ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ	3	Τ	Ο	Λ	Μ	Ι	Π	Α	Θ	Α	Ν	Α	Τ	Ο	Σ
ΑΙΩΝΙΟΣ	4	Ε	Α	Ι	Τ	Α	Κ	Τ	Ι	Π	Ρ	Π	Ο	Σ	Ξ
ΑΠΙΟΣ	5	Ρ	Η	Μ	Ξ	Γ	Ξ	Σ	Ι	Η	Σ	Ω	Ξ	Α	Ο
ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ	6	Α	Ι	Ω	Ν	Ι	Ο	Σ	Β	Χ	Λ	Τ	Π	Τ	Ι
ΑΓΑΠΗ	7	Σ	Λ	Κ	Σ	Ο	Σ	Χ	Ο	Δ	Α	Σ	Ω	Χ	Α
	8	Ο	Χ	Ρ	Α	Σ	Τ	Σ	Ξ	Λ	Φ	Κ	Τ	Σ	Λ
	9	Δ	Τ	Α	Κ	Δ	Η	Μ	Ι	Ο	Υ	Ρ	Γ	Ο	Σ

Της Αθηνάς Καρίπογλου - Σιαμαντζιούρα
κατηχήτριας

Παιδική προσευχή

Της Γεωργίας Κομνηνάκη,
μαθήτριας Δ' Δημοτικού

Πανάγαθε Θεέ μου, σ' ευχαριστώ πολύ
που σ' όλη τη ζωή με προσέχεις με στοργή.

Και Σε παρακαλώ, να είσαι θοηθός,
σε κάθε βήμα δίπλα άγρυπνος οδηγός.

Να σπέρνεις στη ψυχή μου αγάπη και ελπίδα,
πίστη και υγεία, χαρά και ηρεμία.

Για να μπορέσω να 'μαι άνθρωπος ταπεινός,
στα μάτια τα δικά Σου, άξιος Χριστιανός!

(21)

Μαζί με τα παιδιά γνωρίζουμε τα πρόσωπα
- πρωτομές, στον αύλειο χώρο του Ναού μας.
Έτοι για να τα σεβόμαστε...

Παπα-Θανάση, την ευχή σας,

Εύχομαι να είστε καλά, όπως δόξα τω Θεώ και εμείς! Με τη Χάρη Του και εδώ προσπαθούμε και αγωνιούμε για τη διάδοση του Ευαγγελίου.

Σας στέλνουμε φωτογραφίες των παιδιών που εσείς και πνευματικά σας παιδιά έχετε αναλάβει τη μόρφωσή τους. Μεταφράσαμε, εκδώσαμε και μοιράζουμε στους πιστούς εδώ, τη μαρτυρική ζωή της προστάτιδας σας, Αγίας Θωμαΐδος. Έτσι οι αδελφοί μας - ιδιαίτερα γυναίκες που αντιμετωπίζουν κάποια προβλήματα στο γάμο τους - θα μάθουν και θα διδαχθούν πολλά από την καρτερία και την υπομονή της Μυτιληνιάς μας Αγίας.

Ο Θεός να σας ευλογεί πάντοτε.

Προσεύχεστε για μας
π. Ερμόλαος

Βάπτιση σε ποταμό Μούλανζι.

Ο Θεράπων
και η μητέρα
του Δήμητρα,
την ημέρα της
βαπτίσεως τους

Ο Ιερώνυμος
από το χωριό
Παλόμπε

Η Θεραπία
από το χωριό
Παλόμπε

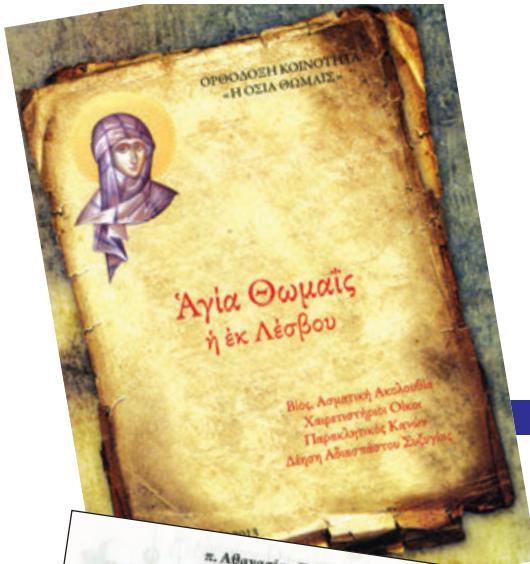

Η Θωμαΐς
στο Πασχαλί-
νό Γεύμα που
προσφέρθηκε
σε όλους τους
νεοφύτιστους
ιθαγενείς

Εκδόσεις

επανεκδόσεις

Κυκλοφορούν και σας τα προτείνουμε

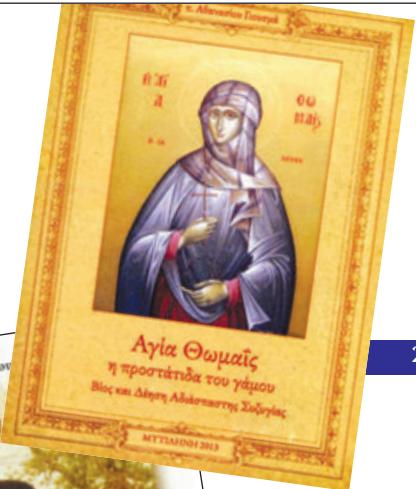
Τέλος Αδενούσου τάπητος Προστοπευθετέρου καρών Αθανασίου Γιονσαρά, τέκνα της ήμερης Μετρώπης εν Κύριῳ αγαπητό, χάριν και εὐγένη παρά θεού.

Μετά πολλής χαρού μαζί ελάφρων τόπο της ίμετίας αγάπης αποτελείν ήμερη οδοπορούν αυτής επεγγάφουμενον "Ταξιδεύοντας...", όπωρ και μετ' ιδιαίτερου ενδιαφέροντος καὶ συγκίνησεως διελέθηστε κατέθεμιν εν τῇ καθ' ήμερας Πατριαρχικής Βιβλιοθήκης πρός περιπέτερα απ' αυτόν αφέλειν τὸν θλομαθέν.

Αὐτό καὶ διὰ ποὺ μετά χρίσας Πατριαρχικῶν ήμερων Γραμμάτων ενθρόνισεν τῇ ίμετίᾳ Αδενούσου τάπητος τὰς θεραπέας ἡμέρας εἴτε τῇ πρόφρον αποταπλή τοῦ Μικρασιατικοῦ τούτου οδοπορούος, ανακαλύπτοντος εἰς τὴν μητρῷην πλεύσια δύο εἰς τῆς απορροῆς μαρτυρίας τῆς ἀγίας Ιωνίκης γῆς καὶ τοῦ ημετέρου εν αυτῇ στοκεύοντος καὶ περγαμούντος πατρικῶς ἐπακλαυούμενον εἰς αὐτὴν διαβήσην την χρέος, τὴν ενοχήν τοῦ Κύριου ἡμῶν καὶ τοῦ ἀποιπρον Αὐτοῦ ἔλιος πάντας τὰς ημέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

βρή Οκτωβρίου κ'
Επανεκδόσεις της θρησκευτικής οικογένειας

6 €

2 €

Για παραγγελίες τηλεφωνείστε στο 22510 22561

3 €

(23)

Ο χώρος του Κατοικητηρίου της Αγίας Θωμασίδος, πριν παραχωρηθεί από το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ.κ. ΙΑΚΩΒΟ στην Ορθόδοξη Κοινότητά μας (πάνω) και όπως τον έχουμε διαμορφώσει (κάτω) με προσωπική μας δαπάνη.

Από τη Σύμβαση Χρησιδανείου:

«**29 Μαΐου 2002. Το οικόπεδο - παλαιό Κοιμητήριο Απόρων - παραχωρείται στον π. Αθανάσιο Γιουσμά, αποκλειομένων των διαδόχων αυτού.**
Σε περίπτωση θανάτου του, επιστρέφει αυτοδικαίως στην Ιερά Μητρόπολη Μυτιλήνης.

